

VOGELEN OP SKYLGE (30/9-2/10 '88)

Dik Heuwekemeyer

Niet wetend wat ons te wachten stond stapten we in de haven van West-Terschelling op de fiets, richting Formerum. Van onze bagage (inclusief regenkleding) werden we verlost door de beheerder van de 'Jonge Jan'.

Nauwelijks op weg begon het flink te gieten en dat hebben we geweten zonder regenkleding! Gelukkig konden we onze natte kleren in de grote zaal van de 'Jonge Jan' te drogen hangen. Het was net een uitdragerij.

Onder het genot van een inmiddels traditioneel geworden kopje chocolademelk maakte Joke de plannen voor de komende dagen bekend.

Met 48 man/vrouw sterk gingen we de volgende dag op stap, verdeeld in vier groepen met in elke groep een excursieleider + assistent.

Groep 1: Dick; 2: Jelle; 3: Fred; 4: Adrie.

De groep waarin ik was ingedeeld bestond uit Adrie, Hans, Coby, Wim, Door, Ben, Jan, Rob, Sigrid, Maarten, Mieke, Peter en Dik. Over deze groep gaat in hoofdzaak dit verslag.

Zaterdagmorgen (1.10.'88). Het is heerlijk zonnig weer met laaghangende mist-slierten boven de velden. In afwachting van het vertrek werd er al volop naar vogels gekeken. Om 7 uur was het dan zover, met z'n allen achter Adrie en Hans aan richting werk- en expositieschuur van het SBB. Het eerste gedeelte bestond uit wat bomen en struikgewas aan beide zijden van de weg.

Hans was er al meteen in, want hier was kans op klein spul. Hij deed dan ook reuze zijn best dat voor ons te ontdekken, ofschoon wij natuurlijk zelf ook ons uiterste best deden hem te vlug af te zijn, wat natuurlijk zelden lukte.

Bij de schuur het fietspad op richting Oosterend. Het was opvallend rustig, zowel op de grond als in de lucht. Toch hebben we nog kunnen genieten van een Kiekendief, zwevend boven de duinen, maar vraag mij niet of het een hij of een zij was, of dat ie blauw, grauw of bruin was, want dat weet ik echt niet meer.

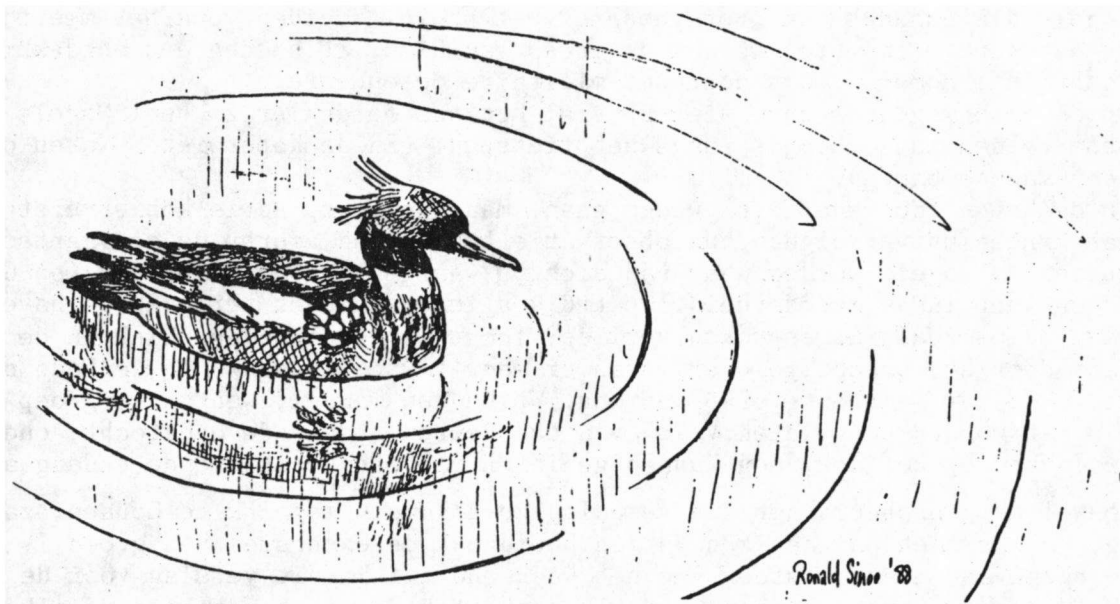
Ook al lieten onze gevederde vrienden enigszins verstek gaan, toch hebben we fijn genoten van het mooie weer, de stilte en het panorama tijdens onze fietstocht naar Oosterend. Op een beschut gelegen plekje aan de waddenzeedijk bij de Wierschuur streken we neer.

Voor ons een prachtig uitzicht op het wad. Op de grens van land en water stonden duizenden vogels opeengepakt te wachten om door ons te worden geobserveerd. Adrie had z'n telescoop dus niet voor niets meegesleept. Om de beurt konden we via deze kijker genieten van de meest uiteenlopende steltlopers en andere soorten.

Na een lange stop vervolgden wij onze weg via het fietspad onder langs de dijk in westelijke richting. Hans was al enige tijd op zoek naar het Paapje, en ja hoor, op de afrasteringen die rond de weilandjes staan lieten zij zich bekijken. Voor mij een belevenis, want ik had die krieltjes nog nooit bewust gezien.

Op weg naar de lunch opeens een hevig lawaai in de kopgroep, want Hans had een IJsvogel gezien. Kijk, daar vliegt hij (maar het had ook een zij kunnen zijn) riep Hans, lichtelijk over z'n toeren. Helaas hebben we hem niet allemaal kunnen zien, slechts enkelen was het beschoren een schim van de IJsvogel op te vangen, maar desondanks: onze dag kon niet meer stuk!

's Middags hebben we onze tocht door de polder voortgezet en kropen we vaak voorzichtig tegen de dijk op, in de hoop iets bijzonders te ontdekken. Omdat de hele groep elke vogel bijzonder vond, hadden we geen klagen. Opvallend was steeds het grote aantal Wulpen aan beide zijden van de dijk, ook de Koperwieken lieten zich op de gehele route goed bekijken. Na veel zoeken ontdekte Adrie eindelijk het mooiste steltloperkje van deze aarde "De Kluut"! Een groepje van vijf stond op het wad ter hoogte van de Westerdijk. Wat is het toch een schitterende vogel. Helaas stonden ze wat ver weg, maar de telescoop van Adrie maakte veel goed. Ook stond daar een eenzame Grote Stern aan de vloedlijn lekker niets te doen. Dat gaf ons de gelegenheid hem eens rustig te bekijken. Er was zo veel te zien daar, te veel om op te noemen. Gelukkig is er een soortenlijst gemaakt anders zouden jullie denken ze zien wel veel, maar wat dan?

Ook kwamen we regelmatig soortgenoten (vogelaars) tegen en werden de waarnemingen uitgewisseld.

In de namiddag, op weg naar Formerum, viel er wat regen maar nu hadden we er op gerekend want we zagen de bui al enige uren aankomen. Ook de ontwikkeling van zo'n bui is een schitterend gezicht en dan maar hopen dat hij aan ons voorbij gaat.

Vermoeid maar voldaan keerden we terug naar de 'Jonge Jan'.

Joke had weer goed voor ons gezorgd, zuurkool met worst werd ons voorgezet. Nou, we hebben het ons goed laten smaken.

's Avonds na de koffie weer op pad achter Adrie aan. In mijn onschuld dacht ik aan de nachttrek, maar het werd een nachtkroeg in Hoorn, genaamd "De Groene Weide". Aanvankelijk was het rustig in dit dranklokaal (want meer is het eigenlijk niet). Tegen half elf was het echter stampvol. Op het laatst stonden we op onze stoelen om de beroemde Terschellinger artiest 'Hessel' te zien, want horen was geen kunst, de decibels overstemden onze gesprekken totaal. Bussen vol jongelui werden er regelmatig aangevoerd en die probeerden zich in de reeds volle kroeg te wringen. Het werd dus tijd voor ons om te vertrekken. Ik vond het best leuk om dit eens een keer mee te maken, maar voor mij hoeft het nu niet meer.

Zondag 2 oktober.

Er was een kleine tegenvaller te melden, die naar later bleek gunstig uitpakte. We moesten namelijk de 'Jonge Jan' vóór 10 uur verlaten omdat er om 12 uur een nieuwe groep werd verwacht. Het was dus snel brood klaarmaken, inpakken, schoonmaken en weg wezen.

Afgesproken werd dat iedere groep zijns weegs zou gaan en om uiterlijk 4 uur moesten we dan in de haven zijn om de fietsen in te leveren. 'Jonge Jan' (Bernard) zou daar dan klaar staan met onze bagage.

De tweede dag begon nog stralender dan de eerste. Nu ging het richting Hoorn, want een andere groep had daar de vorige dag een Bladkoninkje gezien.

Natuurlijk was hij allang gevlogen, maar veel ander schoons hebben we mogen aanschouwen op deze toch nog vroege Zondagmorgen.

Na enig omzwerven via de duinen en het Hoornse bos zijn we naar het strand gegaan om de zeetrek te bekijken. Dat is eigenlijk wat tegengevallen want we misten onze Jan van Genten. Ze waren er wel, maar voor onze kijkers eigenlijk wat te ver weg. Je moest echt een 'gevorderde' zijn om ze te kunnen herkennen.

Via het Hoornse- en het Formerummerbos zijn we de duinen ingestrokken, richting natuurmonument "De Noordvaarder". Vlakbij paddestoel 20884 stalden we onze fietsen en gingen verder te voet de polder in, richting paal 3.

Bij een niet nader genoemd duinmeertje hebben we gerust en weer van alles mogen beleven. We hebben de Dodaars aan het werk gezien en zagen twee stootvogels die ondanks hun grote hoogte veel paniek zaaiden rond het meertje.

Op dit punt ontmoetten we ook de groep van Dick. Zij hadden een ontdekkings-tocht ondernomen, dwars door het militaire oefenterrein.

Op de terugweg naar onze fietsen viel het ons op dat er zo veel Merels rondscharrelden in de bosjes langs het fietspad. (En de Koperwieken waren ook weer van de partij).

In de haven zou ieder zijns weegs gaan, maar de groep Adrie kon er niet genoeg van krijgen en vervolgden hun observatie bij het wad voorbij de zeevaartschool. Duizenden vogels werden daar van dichtbij waargenomen en de Wulpen (en Grutto's) waren weer in de meerderheid. Op tijd was iedereen weer terug in de haven, waar alles zoals afgesproken verliep. Toch kwam er bijna een kink in de kabel want door het prachtige weer waren er meer vakantiegangers bij de kade opgesteld dan de veerboot verwerken kon. Wij hadden mazzel, want onze groep kon nog net worden toegelaten. Velen van ons hebben tijdens de overtocht, ondanks de drukte op het dek, nog kunnen genieten van een schitterende ondergaande zon.

Hoewel ik geprobeerd heb dit verslag zo algemeen mogelijk te houden, zal het jullie niet ontgaan zijn dat in hoofdzaak de excursies van groep IV werden weergegeven, maar de sfeer van het week-end zal in dit verslag voor de meeste deelnemers zeker herkenbaar zijn. Ik denk toch dat ik namens iedereen kan zeggen: het was een zeer geslaagd week-end.

Hartelijk dank aan het bestuur van onze VWG, maar in het bijzonder onze Joke, de onvermoeibare Adrie en Hans en de excursieleiders en assistenten van de andere groepen. Wat hebben we weer veel geleerd, maar vooral ook genoten!